

UZASADNIENIE

Z uwagi na złożenie wniosku o uzasadnienie wyroku wydanego w trybie art. 343a k.p.k. ograniczono uzasadnienie w zakresie skazań do elementów wymienionych w przepisie art. 424 § 3 k.p.k.

J. S. (1) ma 34 lata i wykształcenie średnie. Jest bezdzietną mężatką. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie leczyła się ani psychiatrycznie, ani neurologicznie, ani odwykowo. Jest przedsiębiorcą a nadto pozostaje w stosunku pracy (dyrektor do spraw organizacyjnych). Z aktywności zawodowej osiąga miesięcznie łącznie 5.300 zł netto miesięcznie. J. S. (1) jest współwłaścicielką połowy nieruchomości o powierzchni 1.900 m² wraz z domem jednorodzinny o powierzchni 160 m². Nieruchomość obciążona jest hipoteką. Oskarżona nie była karana.

(dane osobopoznawcze – k. 52-53 t. osobowego J. S., dane o karalności – k. 181 tomu osobowego J. S.)

J. S. (1) początkowo nie przyznała się do czynu I, potwierdziła sprawstwo czynu z punktu II. Przyznała, że zawarła znajomość z M. M., która zaproponowała jej „zakup faktur”. Oskarżona rozpoczęła współpracę odnośnie faktur. Przedsiębiorstwo (...) miała wykonywać usługi montażu instalacji, a podmioty wskazane przez M. M. miały wystawiać faktury. Oskarżona nie wystawiała faktur, gdyż chciała obniżyć podatek VAT. Podczas przesłuchania w dniu 5 listopada 2018 roku J. S. (1) przyznała się do wszystkich czynów („zarzuty zrozumiałam. Ja się do nich przyznaję”).

(wyjaśnienia J. S. (1) – k. 52-55, 184-190 tomu osobowego J. S.)

W. K. ma 52 lata i wykształcenie wyższe. Jest stanu wolnego, nie ma dzieci. Stan zdrowia oskarżonego jest dobry. Nie leczył się ani psychiatrycznie, ani neurologicznie, ani odwykowo. W. K. jest przedsiębiorcą z dochodem miesięcznym 10.000 zł. Oskarżony jest właścicielem mieszkania i samochodu o wartości 90.000 zł. W. K. nie był karany.

(dane osobopoznawcze – k.33 tomu osobowego W. K., dane o karalności – k. 321 tomu osobowego W. K.)

Początkowo W. K. nie przyznał się do udziału w zorganizowanej grupie, potwierdził sprawstwo pozostałych czynów. Z biegiem postępowania W. K. podjął współpracę z organami ścigania i przyznał się do wszystkich czynów.

(wyjaśnienia W. K. – k. 33-34, 65-66, 324 tomu osobowego W. K.)

Zebrany materiał dowodowy wykazał niezbicie, że:

- J. S. (1) wypełniła znamiona czynu z art. 258 § 1 k.k. (XXXIV) w zb. z art. 56 § 1 w zw. z § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. (XXXV);

- W. K. zrealizował znamiona czynów z art. 258 § 1 k.k. (XLIII) w zb. z art. 271a §1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (XLIV) w zb. z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (XLVI) oraz art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. (XLV).

J. S. (1) w okresie od 30 września 2016 roku do miesiąca kwietnia 2017 roku w K. i innych miejscowościach na terenie kraju wspólnie i w porozumieniu z m.in. M. S., P. P., O. F., A. K., M. M. oraz innymi nieustalonymi w tej chwili osobami brała udział

w zorganizowanej grupie kierowanej przez B. R.

i R. B., mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na fikcyjnym obrocie towarami oraz usługami i wystawianiu nierzetelnych faktur VAT, uszczupleniu należności Skarbu Państwa z tytułu podatku od towarów i usług oraz podatku dochodowego, a także legalizowania środków pieniężnych pochodzących z tych przestępstw.

J. S. (1) przystąpiła do grupy ze świadomością mechanizmu jej funkcjonowania („zakup faktur” k. 54 tomu osobowego J. S.), poddała panującej dyscyplinie (przekazywanie pieniędzy M. M.) oraz przejawiała gotowość do udziału w prowadzonej działalności (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 2 listopada 2004 r., II AKa 119/04, Lex 584149).

Sąd zastąpił w opisie czynu słowa „M. S., P. P., O. F., A. K., M. M.” słowami „ustalonymi osobami”, słowa „B. R. i R. B.” słowami „ustalone osoby” wobec niezakończenia postępowania karnego przeciwko nim.

Ponadto J. S. (1) w okresie od miesiąca września 2016 roku do kwietnia 2017 roku w K. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając jako prokurent pólki z o.o. E. (...), będącej podatnikiem podatku od towarów i usług oraz podatku dochodowego, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, złożyła we właściwym Urzędzie Skarbowym deklarację dla podatku od towarów i usług (...)-7 oraz deklarację w zakresie podatku dochodowego, za miesiące od września do grudnia 2016 roku, w których podała nieprawdę co do posiadania podstawy do odliczenia podatku należnego o podatek naliczony od faktur VAT wystawionych w imieniu podmiotów gospodarczych kontrolowanych przez B. R. i R. B. (sp. z o.o. (...), sp. z o.o. (...), sp. z o.o. (...), sp. z o.o. : sp. z o.o. (...), sp. z o.o. (...)) o numerach:

Lp.	Numer faktury	Data wystawienia	Kwota brutto	Kwota netto
1.	29/09/2016	30.09.2016	(...),50	(...),00
2.	1/10/2016	3.10.2016	(...),00	(...),00
3.	12/10/2016	7.10.2016	(...),00	(...),00
4.	3/11/ 2016	2.11.2016	(...),00	(...),00
5.	27/11/2016	25.11.2016	(...),00	(...),00
6.	1/12/2016	1.12.2016	(...),00	(...),00
7.	(...)	30.12.2016	(...),00	(...),00
8.	11/10/2016	19.10.2016	(...),00	(...),00
9.	1/11/2016	2.11.2016	(...),00	(...),00
10.	15/11/2016	30.11.2016	(...),00	(...),00

11.	25/12/2016	5.12.2016	(...),00	(...),00
12.	29/12/2016	29.12.2016	(...),00	(...),00
13.	1/10/2016	3.10.2016	(...).50	(...),00
14.	9/10/2016	20.10.2016	(...),50	(...),00
15.	2/11/2016	2.11.2016	(...),60	(...),00
16.	19/11/2016	30.11.2016	(...),00	(...),00
17.	21/12/2016	2.12.2016	(...),00	(...),00
18.	31/12/2016	29.12.2016	(...),00	(...),00
19.	12/09/2016	30.09.2016	(...),00	(...),00
20.	044/10/16	17.10.2016	(...).77	(...),00
21.	1/11/2016	2.11.2016	(...),00	(...),00
22.	2/11/2016	2.11.2016	(...),00	(...),00
23.	036/11/16	28.11.2016	(...),00	(...),00
24.	006/12/16	5.12.2016	(...), 77	(...).00
25.	1/12/2016	28.12.2016	(...),00	(...),00
	(...),64	(...),00		

dokumentujących znaczne wartości krajowych nabyć towarów odzieżowych (łącznie 936 728,64 PLN), które nie miały miejsca,

w wyniku czego uszczupliła należność publiczno – prawną

w postaci podatku od towarów i usług małej wartości w kwocie 175160,64 PLN oraz podatku dochodowego w kwocie 144 697,92 PLN (łącznie w kwocie małej wartości 319 858,56 PLN) [protokół oględzin – k. 20-21, faktury – k. 22-47 tomu osobowego J. S., wyjaśnienia J. S. (1) – k. 54 tomu osobowego J. S.].

Podstawą ustaleń w zakresie czynu XXXV są miarodajne

i korespondujące ze sobą środki dowodowe w postaci wyjaśnień J. S. (1) oraz treści dokumentów.

J. S. (1) dopuściła się czynu z punktu XXXV, będącego tzw. oszustwem podatkowym. Przedstawiła ona organowi podatkowemu dane niezgodne ze stanem rzeczywistym.

Biorąc pod uwagę okoliczność, że deklaracja podatkowa może mieć postać informacyjno-dowodową oraz postać konstytutywną, należy uznać, że istotne znaczenie mają wymagania co do treści deklaracji, zwłaszcza gdy zawierają one kwalifikowane oświadczenia wiedzy, a ma to znaczenie w płaszczyźnie odpowiedzialności karnej (F. Prusak, w: M. Bojarski (red.), System Prawa Karnego. Tom 11. Szczególne dziedziny prawa karnego, Warszawa 2014, s. 132).

J. S. (1) złożyła prawnie skuteczne deklaracje, o których mowa w art. 16a k.k.s. i uiściła w całości należności publicznoprawne (deklaracje k. 2324-2335 t. XII akt IV K 210/18, potwierdzenia przelewu – k. 2363 akt IV K 210/18). Sąd był zatem zobowiązany na podstawie art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 16a k.k.s. umorzyć postępowanie o czyn XXXV.

W. K. w okresie od 2016 roku do dnia 22 czerwca 2017 roku w K., Ł. innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie kierowanej przez B. R. i R. B., obejmującej takie osoby jak O. F., P. M. oraz inne, mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na fikcyjnym obrocie towarami i usługami oraz wystawianiu nierzetelnych faktur VAT, uszczupleniu należności Skarbu Państwa z tytułu podatku od towarów i usług oraz podatku dochodowego, a także legalizowania środków pieniężnych pochodzących z tych przestępstw.

Przy dokonywaniu prawnokarnej oceny zachowania W. K. Sąd miał na uwadze trzy aspekty „brania udziału w zorganizowanej grupie”: funkcjonalny, strukturalny oraz dynamiczny (wyrok SA w Lublinie z dnia 6 marca 2019 r., II AKa 269/18, Lex 2669273).

Celem grupy było przekazywanie na rachunki bankowe oznaczonych podmiotów środków pieniężnych będących korzyściami z deliktów skarbowych (fikcyjny obrót towarami i usługami, wystawianie nierzetelnych faktur VAT).

Stałe kierownictwo sprawowane przez B. R.

i R. B. (obmyślanie sposobu działania, wydawanie poleceń) zapewniało warunki do dokonywania czynów przestępczych. Dokonanie przestępstw przekraczało możliwości pojedynczego sprawcy.

Zastąpiono w opisie czynu słowa (...), „O. F., P. M.” słowami „ustalone osoby”, z uwagi na toczące się przeciwko wymienionym osobom odrębne postępowanie.

W. K. w okresie od co najmniej 28 marca 2017 roku do dnia 28 maja 2017 roku w K., Ł. i innych miejscowościach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt I, prowadząc działalność gospodarczą w ramach Agencji (...) (25 019 K., ul. (...)), użył faktury VAT wystawione przez (...) spółkę z o.o. i (...) spółkę z o.o. kontrolowane przez B. R. i R. B. o numerach:

Lp.	Numer faktury	Data wystawienia	Kwota brutto	Kwota netto
1.	18/05/2017	17.05.2017	(...),00	(...),00
2.	2/05/2017	20.05.2017	(...),00	(...),00

3.	17/05/2017	28.05.2017	(...),00	(...),00
4.	15/05/2017	27.05.2017	(...),00	(...),00
5.	27/04/2017	24.04.2017	(...),00	(...),00
6.	21/04/2017	21.04.2017	(...),00	(...),00
7.	15/04/2017	17.04.2017	(...),00	(...),00
8.	14/04/2017	17.04.2017	(...),00	(...),00
9.	8/04/2017	10.04.2017	(...),00	(...),00
10.	20/03/2017	29.03.2017	(...),00	(...),00
11.	17/03/2017	28.03.2017	(...),00	(...),00
12.	19/03/2017	29.03.2017	(...),00	(...),00
13.	1/04/2017	11.04.2017	(...),00	(...),00

na łączną kwotę wielkiej wartości 1.437.870,00 PLN, poświadczające nieprawdę co do okoliczności faktycznych w postaci rzeczywistej realizacji usług będących przedmiotem tych faktur, tj. obsługi imprez sportowych i kulturalnych, które to usługi w rzeczywistości nigdy nie zostały zrealizowane, a powyższa okoliczność ma znaczenie dla określenia wysokości należności publiczno – prawnej w postaci podatku VAT oraz podatku dochodowego dla osoby prowadzącej działalność gospodarczą.

Kwalifikację prawną czynu dostosowano do jego opisu (popelnienie przestępstwa w zorganizowanej grupie).

W. K. w okresie od dnia 3 sierpnia 2016 roku do 21 czerwca 2017 roku w K. Ł. i innych miejscowościach na terenie kraju,

w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy opisanej w pkt I, wspólnie i w porozumieniu, przyjmował w gotówce od B. R., R. B. i innych osób, środki pieniężne, uprzednio przelane z rachunku bankowego firmy Agencji (...) o numerze (...) na rachunek bankowy spółki z o.o. (...) o numerze (...) w kwocie nie mniejszej niż 1.390.530,00 złotych, przy czym były to środki pieniężne pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych, tj. z przestępstw, polegających na fikcyjnym obrocie towarami odzieżowymi wystawianiu nierzetelnych faktur VAT oraz uszczupleniu należności Skarbu Państwa z tytułu podatku od towarów i usług oraz podatku dochodowego, udaremniając w ten sposób lub znacznie utrudniając stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia.

Zastąpiono w opisie słowa „B. R., R. B.” słowami „ustalonych osób” z uwagi na dyrektywę z art. 5 § 1 k.p.k.

Dodano po słowach i cyfrze „pkt I” zwrot „wspólnie

i w porozumieniu”, mając na względzie wyniki postępowania dowodowego.

Przestępcze porozumienie, o którym stanowi art. 18 § 1 k.k. miało w realiach sprawy charakter dorozumiany (por. wyrok SN z dnia 12 grudnia 2002 r., III KKN 371/00, Prok. i Pr. wkł. 2003, nr 7-8, poz. 2). Relewantny był zamiar uczestniczenia w procederze „legalizacji” przestępczych dochodów.

Z działaniem wspólnym mamy do czynienia nie tylko wtedy, gdy każdy ze współdziałających realizuje część znamion czynu zabronionego, ale także wtedy, gdy współdziałający nie realizuje żadnego znamienia czasownikowego uzgadnianego czynu zabronionego, ale wykonywane przez niego czynności stanowią istotny wkład we wspólne przedsięwzięcie (postanowienie SN z dnia 1 marca 2005 r., III KK 208/04, OSNKW 2005, nr 7-8, poz. 62).

Ponadto W. K. (czyn XLV) w okresie od 2016 roku do dnia 22 czerwca 2017 roku w K. , Ł. i innych polskich miastach, prowadząc działalność gospodarczą w ramach Agencji (...) ((...)-(...)) K., ul. (...), będącej podatnikiem podatku od towarów i usług oraz podatku dochodowego, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, złożył we właściwym Urzędzie Skarbowym deklaracje dla podatku od towarów i usług (...) -7 oraz podatku dochodowego, za poszczególne okresy rozliczeniowe w roku 2016 i 2017, w których podał nieprawdę co do posiadania podstawy do odliczenia podatku należnego o podatek naliczony od faktur VAT wystawionych przez podmioty kontrolowane przez B. R. i R. B.: (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. o numerach:

Lp.	Numer faktury	Data wystawienia	Kwota brutto	Kwota netto
1.	18/05/2017	17.05.2017	(...),00	(...),00
2.	12/05/2017	20.05.2017	(...),00	(...),00
3.	17/05/2017	28.05.2017	(...),00	(...),00
4.	15/05/2017	27.05.2017	(...),00	(...),00
5.	27/04/2017	24.04.2017	(...),00	(...),00
6.	21/04/2017	21.04.2017	(...),00	(...),00
7.	15/04/2017	17.04.2017	(...),00	(...),00
8.	14/04/2017	17.04.2017	(...),00	(...),00
9.	8/04/2017	10.04.2017	(...),00	(...),00
10.	20/03/2017	29.03.2017	(...),00	(...),00

11.	17/03/2017	28.03.2017	(...),00	(...),00
12.	19/03/2017	29.03.2017	(...),00	(...),00
13.	39/01/16	31.01.2016	(...),00	(...),00
14.	68/02/16	29.02.2016	(...),00	(...),00
15.	28/02/16	8.02.2016	(...),00	(...),00
16.	31/01/16	27.01.2016	(...),00	(...),00
17.	5/02/16	4.03.2016	(...),00	(...),00
18.	2/08/2016	29.08.2016	(...),00	(...),00
19.	1/09/2016	2.09.2016	(...),00	(...),00
20.	9/12/16	5.12.2016	(...),00	(...),00
21.	003/02/16	1.02.2016	(...),00	(...),00
22.	(...)	8.04.2016	(...),00	(...),00
23.	(...)	12.04.2016	(...),00	(...),00
24.	(...)	29.04.2016	(...),00	(...),00
25.	3/08/2016	29.08.2016	(...),00	(...),00
26.	22/08/2016	30.08.2016	(...),00	(...),00
27.	25/12/2016	16.12.2016	(...),00	(...),00
28.	1/09/2016	2.09.2016	(...),00	(...),00
29.	04/08/2016	31.08.2016	(...),00	(...),00
30.	1/09/2016	1.09.2016	(...),00	(...),00

31.	1/04/2017	11.04.2017	(...),00	(...),00
	(...),00	(...),00		

dokumentujących znaczne wartości krajowych nabyć usług będących przedmiotem tych faktur, tj. obsługi imprez sportowych i kulturalnych, (na łączną kwotę brutto 2.173.779,00 PLN), które nie miały miejsca, w wyniku czego uszczuplił należność publiczno – prawną w postaci podatku od towarów i usług w kwocie 406 479,00 PLN oraz podatku dochodowego w kwocie 335 787,00 PLN (łącznie 742 536,00 PLN) [protokół oględzin – k. 117-121 tomu osobowego W. K., faktury, deklaracje – k. 9- 14, 123-153 tomu osobowego W. K., wyjaśnienia W. K. – k. 324 tomu osobowego W. K.] .

Podstawą przypisania sprawstwa w zakresie czynu XLV była dokumentacja finansowa ujawniona u oskarżonego (jej autentyczności nie zaprzeczono) oraz wyjaśnienia W. K., który złożył enuncjacje zgodne z dokumentarnym materiałem dowodowym.

W. K. przedłożył korekty deklaracji podatkowych w rozumieniu Ordynacji podatkowej i uiścił w całości uszczuplone należności publicznoprawne w postaci podatku dochodowego (potwierdzenia zapłaty podatku dochodowego wraz z zaliczką /deklaracje PIT-36 i PIT-5/) oraz podatku od towarów i usług (potwierdzenia zapłaty podatku /deklaracje VAT-7/ [k. 68-314 akt osobowych W. K., k. 318-339 akt IV K 172/19].

W konsekwencji W. K. spełnił warunki skorzystania z dobrodziejstwa instytucji tzw. czynnego żalu (art. 16a k.k.s.).

Oskarżeni działali umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Mieli świadomość, że biorą udział w przestępczym przedsięwzięciu. Nie powstrzymała ich ona jednak przez dokonaniem czynów.

W zakresie brania udziału w zorganizowanej grupie przypomnieć wypada, że dla bytu tego typu czynu nie jest konieczna wiedza poszczególnych sprawców o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmu jej funkcjonowania (wyrok SA w Katowicach z dnia 25 października 2018 r., II AKa 121/18, Lex 2635172).

Czyny oskarżonych są szkodliwe społecznie w stopniu umiarkowanym. Naruszone zostały dobra w postaci porządku publicznego, prawidłowości obrotu gospodarczego, interesu fiskalnego Skarbu Państwa. Oskarżeni działali cum dolo directo.

Czyny oskarżonych są zawinione. Oskarżeni są osobami dojrzałymi.

W przedmiotowej sprawie nie zostały ujawnione co do nich żadne okoliczności, wyłączające albo ograniczające w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania postępowaniem. W konsekwencji oskarżeni mogli dochować wierności prawu, lecz nie dali normie prawnej posłuchu. Nie znajdowali się oni w jakiegokolwiek sytuacji motywacyjnej, mającej wpływ na wyłączenie bezprawności bądź winy.

Czyny oskarżonych (J. S. (1) – XXXIV, W. K. - XLIII, XLIV, XLVI) jako zachowania bezprawne, karalne, karygodne i zawinione stanowią więc przestępstwa.

W przypadku występków z punktu XXXV i XLV skargi doszło do zdekompletowania struktury przestępstwa (na mocy art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 16a k.k.s. J. S. (1) i W. K. nie podlegali karze). Konsekwencją musiało być umorzenie postępowania o te czyny.

Wymierzając kary, Sąd wziął pod rozwagę okoliczności przemawiające na korzyść i niekorzyść oskarżonych.

Na korzyść J. S. (1) przyjęto jej uprzednią niekaralność, prowadzenie ustabilizowanego trybu życia, przyznanie się do czynów i ujawnienie okoliczności przestępstwa.

Obciąża J. S. (1) stopień społecznej szkodliwości czynu.

Odciąża W. K.:

- uprzednia niekaralność,
- wywiązywanie się ze społecznego obowiązku pracy,
- prowadzenie prospołecznej aktywności w dziedzinie sportu o zasięgu lokalnym (k. 340 akt IV K 172/19),
- przyznanie się do czynów i współpraca z organami ścigania,
- czas czynów.

Obciążają natomiast W. K.:

- stopień karygodności czynów,
- działanie w warunkach ciągłości (czyn XLIV, XLVI).

Ogół powyższych czynników skutkowałam wymierzeniem oskarżonym:

- J. S. (1) za czyn z punktu XXXIV kary 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- W. K. za czyny:
  - XLIII kary 150 stawek dziennych grzywny po 200 zł każda,
  - XLIV kary 200 stawek dziennych grzywny po 200 zł każda,
  - XLVI kary 120 stawek dziennych grzywny po 200 zł każda.

Podstawą nadzwyczajnego złagodzenia kary w przypadku czynu XLIII i XLVI był przepis art. 60 § 3 k.k., mający zastosowanie do tzw. delatorów. O sposobie złagodzenia przesądzał przepis art. 60 § 6 pkt 3 i 4 k.k.

W przypadku czynu XLIV zaktualizowały się przesłanki z art. 277d k.k. w zw. z art. 277c § 3 k.k. O metodzie nadzwyczajnego złagodzenia rozstrzygał art. 60 § 6 pkt 4 k.k.

Odnośnie do czynów XLIV i XLVI podkreślić należy, iż doszło do zbiegu podstaw nadzwyczajnego złagodzenia i obostrzenia (art. 65 § 1 k.k.). Zgodnie z wolą ustawodawcy, jeżeli zbiegają się podstawy nadzwyczajnego złagodzenia i obostrzenia, Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie albo obostrzenie kary (art. 57 § 2 k.k.). W sytuacji zbiegu podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia kary i do nadzwyczajnego obostrzenia kary Sądowi została pozostawiona swoboda uznania i nie ma znaczenia, czy podstawy te mają charakter obligatoryjny czy fakultatywny (wyrok SA w K. z dnia 3 kwietnia 2017 r., II AKa 450/16, Lex 2401014).

Sąd zastosował nadzwyczajne złagodzenie kar, mając na względzie stanowisko procesowe stron.

Przy oznaczaniu wysokości stawki miano na uwadze dobrą sytuację majątkową W. K..

W przypadku J. S. (1) zaszyły podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Postawa procesowa oskarżonej, jej dotychczasowa linia życia uzasadnia przekonanie, że nie powróci ona na drogę przestępstwa. Celem wzmoczenia oddziaływania wychowawczego oznaczono okres próby na poziomie 2 lat i orzeczono (kierując się nadto wymogiem zastosowania realnie odczuwanej dolegliwości) karę 250 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu wysokości stawki na kwotę 40 zł (art. 71 § 1 k.k.). Nadto zobowiązano J. S. (1) do informowania Sądu Okręgowego o przebiegu okresu próby na piśmie co 6 miesięcy okresu próby.

Orzeczone kary osiągną skutek poprawczy, stanowiąc będą bowiem dla oskarżonych realną dolegliwość.

Sąd miał także na uwadze prewencję ogólną integrującą (pozytywną), która jest tożsama ze stabilizacją porządku prawnego. Cel ten jest realizowany przez orzekanie kar (środków) odbieranych (przez członków społeczeństwa) jako reakcja sprawiedliwa, nieprzekraczająca stopnia winy sprawcy (por.

A. B., Nagminność w prawie i praktyce karnej (uwagi na tle wyroku SA w Łodzi z dnia 20 lutego 2014 r., Prok. i Pr. 2017, z. 1, s. 16).

Zgodnie z treścią art. 85 § 1 i § 2 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub części kary lub kary łączne za przestępstwa pozostające w zbiegu. Przesłanki negatywne orzeczenia kary łącznej opisano w art. 85 § 3 -§ 4 k.k., jednak w stanie sprawy nie zostały one spełnione.

Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach (art. 86 § 1 k.k.). Wymierzając karę łączną grzywny, Sąd określa na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniem określonymi w art. 33 § 3 k.k.; wysokość stawki dziennej nie może jednak przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio (art. 86 § 2 k.k.).

W stanie sprawy W. K. popełnił trzy przestępstwa i orzeczono za nie kary podlegające łączeniu to jest kary grzywny. Sąd był zatem zobligowany do wymierzenia kary łącznej w granicach od 200 do 470 stawek dziennych grzywny.

Orzekając karę łączną, Sąd brał pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara miała osiągnąć w stosunku do sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art. 85a k.k.). Dyrektywy prewencyjne są przy tym uzupełniane

w jednostkowych przypadkach poprzez wypracowany w doktrynie

i orzecznictwie zestaw kryteriów charakteryzujących przedmiotowo – podmiotowe związki między pozostającymi w zbiegu przestępstwami

(P. K., (w:) W. W. (red.), Nowelizacja prawa karnego 2015, K. 2015,

s. 644, S. Ź., (w:) M. K. (red.), R. Z. (red.), Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz, t. II, W. 2015, s. 498 i n.).

Oznaczenie rodzaju oraz charakteru więzi przedmiotowo – podmiotowych pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami przesądza o zasadności, przy uwzględnieniu wskazań wynikających z dyrektyw prewencyjnych, wymiaru kary łącznej w oparciu

o zasadę absorpcji, asperacji lub kumulacji. Przez związek przedmiotowo – podmiotowy rozumieć należy podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich (por. wyrok SN z dnia 21 sierpnia 2007 r., II KK 96/07, OSNKW 2008, nr 1, poz. 6, wyrok SA

w K. z dnia 13 listopada 2003 r., II Aka 339/03, Lex 183336, wyrok SA

w K. z dnia 19 stycznia 2005 r., II Aka 274/04, KZS 2005, z. 1, poz. 14). Trzeba również wskazać, że im większa liczba

zbiegających się przestępstw, tym surowsza winna być wymierzona za nie kara łączna – tzw. zasada śniegowej kuli (M. Królikowski, R. Zawłocki, Prawo karne, Warszawa 2015, s. 417, wyrok SA w Łodzi z dnia 20 września 2001 r., II Aka 154/01, KZS 2002, nr 12, poz. 70).

Wymierzając – na zasadzie asperacji – karę łączną 400 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu wysokości stawki na kwotę 200 zł, Sąd miał na uwadze:

- konieczność takiego oddziaływania na oskarżonego, by ten nie naruszył ponownie porządku prawnego,
- potrzebę odpowiedniego kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (wyłącznie kara łączna w orzeczonym wymiarze będzie czyniła zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, będąc podsumowaniem przestępczej aktywności oskarżonego),
- liczbę pozostających w zbiegu przestępstw ujmowaną w świetle dyrektywy prewencji indywidualnej i generalnej,
- nieodległe czasy przestępstw,
- naruszone dobra prawne.

Obciążono oskarżonych częścią kosztów sądowych.

Na sumę należną od J. S. (1) (500 zł) składa się kwota 180 zł i 320 zł tytułem opłaty sądowej (art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych). Pełne uiszczenie kosztów przez oskarżoną z uwagi na jej sytuację majątkową z zwłaszcza obciążenia kredytowe byłoby nadmiernie uciążliwe.

Na zasądzoną na rzecz Skarbu Państwa od W. K. kwotę 1.000 zł składa się część opłaty sądowej ustalonej w oparciu o przepis art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, a wynoszącej 8.000 zł. Zwolniono go od kosztów w pozostałym zakresie, uznając, że pełne ich uiszczenie (wobec jednoczesnego orzeczenia kary o charakterze majątkowym) byłoby zbyt uciążliwe.

Kierując się przedstawionymi motywami, orzeczono jak w sentencji.